

PATRIARHIA ROMÂNĂ
Episcopia Ortodoxă Română a Australiei și Noii Zeelande
Parohia Ortodoxă „ Sfânta Maria “

511 Adelaide Road, Berhampore, Wellington 6023 , Noua Zeelandă
Telefon : 064 4 389 1630; site: www.romani.co.nz

CU- VÂNTUL DE WELLINGTON

Buletin Parohial nr.6 Februarie 2010

Din acest număr:

- *Sărbătorile lunii Februarie;
- *Despre postul Mare;
- *Din viața parohiei noastre;
- *Pagina copiilor;

A plecat dintre noi un mentor, un model, un jurnalist excepțional

Centrul de presă BASILICA al Patriarhiei Române anunță cu durere decesul apreciatului slujitor al presei, FLORIN ZAMFIRESCU, membru fondator și director al primului cotidian creștin din România, Ziarul Lumina, apărut la Iași în anul 2005, cu binecuvântarea Mitropoliei Moldovei și Bucovinei.

Programul liturgic din luna Februarie

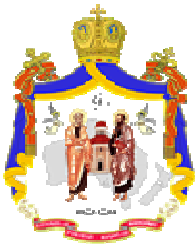
- *Luni 01.02.2019- Vecernie ora 18:00;
- *Marți 02.02.2010- Întâmpinarea Domnului- Acatistul Mântuitorului nostru Iisus Hristos – ora 9:30; Sf.Liturghie ora 10:30;
- *Sâmbătă 06.02.2010 – Sâmbăta morților- Moșii de iarnă- Parastas ora 10:00; Vecernie ora 18:00;
- *Duminică 07.02.2010- Acatistul Maicii Domnului ora 9:30; Sf.Liturghie ora 10:30-(Duminica Lăsatului sec de carne- a Înfricoșătoarei judecăți);
- *Sâmbătă 13.02.2010 – Vecernie ora 18:00;
- *Duminică 14.02.2010 – Acatistul Maicii Domnului ora 9:30; Sf.Liturghie ora 10:30 (Duminica Lăsatului sec de brânză- a Izgonirii lui Adam din Rai);
- *Sâmbătă 20.02.2010 – Vecernie ora 18:00;
- *Duminică 21.02.2010- Acatistul Maicii Domnului ora 9:30; Sf. Liturghie ora 10:30 (Duminica 1-a din Post- a Ortodoxiei);
- *Sâmbătă 27.02.2010- Vecernie ora 18:00;
- *Duminică 28.02.2010- Acatistul Maicii Domnului ora 9:30;- Sf. Liturghie ora 10:30 (Duminica a 2-a din Post- a Sfântului Palama);

Regretatul FLORIN ZAMFIRESCU va rămâne în memoria tuturor celor care l-au cunoscut și apreciat pentru profesionalismul, activitatea neobosită și generozitatea de a-și împărtăși vasta experiență gazetărească în formarea și conturarea profilului unic al cotidianului Ziarul Lumina în peisajul mediatic românesc. Îndemnul adresat tinerilor săi colegi de a transmite cititorilor cu claritate și echilibru mesajul creștin, ca și sfaturile oferite de profesionistul desăvârșit FLORIN ZAMFIRESCU tuturor pentru inițierea în tainele gazetăriei de calitate, au făcut din redacția Ziarului Lumina o admirabilă școală de jurnalism creștin din România..

Florin Zamfirescu a fost unul dintre jurnaliștii care au pus bazele presei ieșene de după 1989. Și-a început cariera în 1982, în vremea studenției, ca secretar general de redacție, la revista “Opinia studențească”, o publicație culturală extrem de vie pentru acea perioadă. Din 1991, timp de 9 ani a fost gazetar la “Monitorul de Iași”, primul ziar puternic al Iașului de atunci, fiind unul dintre fondatorii acestuia. A editat apoi, pe rând, publicațiile “Obiectiv” și “Lumea Ieșeanului”.

La începutul anului 2005, a făcut parte din grupul de laici care i-a propus Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, pe atunci Mitropolit al Moldovei și Bucovinei, proiectul primului cotidian creștin din România, “Lumina”. Din 7 februarie 2005, de la prima apariție a acestui ziar, în calitate de director editorial a promovat și încurajat un gen de presă inedit în peisajul media românesc, abordând subiectele sociale din perspectivă creștină.

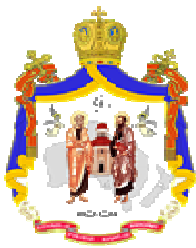
După o scurtă suferință provocată de o boală gravă, Florin Zamfirescu a trecut la cele veșnice. A fost un ziarist de excepție, un formator de școală de jurnalism, dar, înainte de toate, un om generos și cald. (www.basilica.ro)

Întâmpinarea Domnului

După Nașterea Domnului Iisus Hristos, trecând patruzeci de zile și împlinindu-se vremea curăției celei legiuite, Preacurata și Preabinecuvântata Fecioară Maică plecând din Betleem cu Sfântul Iosif, logodnicul, și venind la Ierusalim, în Biserica lui Dumnezeu, purtând pe Hristos Pruncul cel de patruzeci de zile, au mers să îplinească Legea Domnului și să se curățească după naștere, prin aducerea jertfei celei cuviincioase lui Dumnezeu și prin rugăciunea preotului. Apoi să puna înaintea Domnului pe Pruncul cel întâi născut și să-L răscumpere cu prețul cel rânduit, precum s-a poruncit lui Moise de către Domnul, în Legea Veche și cum se scrie despre aceea în legea curățirii, și anume: "Femeia care va zămisli și va naște parte bărbătească, necurată va fi șapte zile și în ziua a opta să se taie pruncul împrejur, iar ea va șede treizeci și trei de zile sub acoperământul necurăției sale; de tot lucrul sfânt să nu se atingă și în biserică să nu intre, până ce se vor sfârși cele patruzeci de zile ale curăției ei. Și când se vor împlini zilele curățirii, să aducă un miel de un an, fără de prihană, spre arderea cea de tot și un pui de porumbel sau de turturea, pentru păcat; iar de nu va fi bogată ca să aducă miel, atunci să aducă doua turturele sau doi pui de porumbel, unul spre arderea cea de tot și altul pentru păcat; apoi se va ruga pentru dânsa preotul și se va curăți".

Despre punerea înaintea Domnului a celui dintâi născut, astfel este scris: "Sfințește-Mi pe tot cel dintâi născut (parte bărbătească), care deschide pântecele". Și iarăși: "Pe cel întâi născut al fiilor tăi să Mi-l dai Mie". Aceasta se urma pentru facerea de bine cea mare a lui Dumnezeu, încă din Egipt, când s-au cruțat cei întâi născuți ai lui Israil. Pentru aceasta, israilitenii aduceau pe pruncii lor cei întâi născuți în biserică, dându-i dajdie lui Dumnezeu, ca pe o datorie stabilită prin lege. Și iarăși de la Dumnezeu îi răscumpăra pe aceia cu preț, care se numea argintul răscumpărării, și acela se da leviților care slujeau în Biserica Domnului, precum este scris despre aceasta în cartea a patra a lui Moise. Prețul hotărât al răscumpărării era cinci sicli, iar fiecare siclu sfânt prețuia cam vreo trei lei. Deci, acea lege a Domnului împlinind-o Maica lui Dumnezeu, a venit acum în biserică, cu Dătătorul Legii. A venit să se curățească deși nu-i trebuia curățire, fiind neîntinată și Preacurată. Pentru că aceea care a zămislit fără bărbat și a născut fără dureri și fără vătămarea curăției sale celei feciorești, aceea n-a avut nici un fel de necurăție obișnuită femeilor celor ce nasc. Pentru că ceea ce a născut pe Izvorul curăției, cum putea să se afle sub necurăție? Din ea S-a născut Hristos, ca un rod din pom; iar pomul nu se vatămă, nici se întinează după înflorirea rodului său. Nevătămata și curată a rămas Fecioara după nașterea lui Hristos, adică a rodului celui binecuvântat. Prin ea a trecut Hristos precum raza soarelui trece prin sticlă sau prin cristal. Precum nu se sfărâmă nici întinează raza care trece prin sticlă și prin cristal, ci mai curat îl strălucește, tot așa și Soarele dreptății, Hristos, n-a vătămat fecioria Preacuratei Maicii Sale, nici cu durerile cele obișnuite femeilor n-a întinat ușa nașterii celei firești, cea cu curăția pecetluită și cu fecioria păzită, trecând mai presus de fire; ci mai ales i-a îndoit curăția ei, sfințind-o prin trecerea Sa și luminând-o cu dumnezeiasca lumină a harului. Nu era nevoie de curățire a aceleia care a născut fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul. Dar ea, ca să nu se arate potrivnică Legii, ci mai ales să fie ascultătoare, a venit să se curățească, ea cea cu totul curată și fără prihană. Pe lângă aceasta fiind și smerită, nu se mândrea întru curăția Sa, ci, ca și cum ar fi fost necurată, a venit înaintea ușii bisericii Domnului, ca să stea și să ceară curățenie, neîngrețoșându-se de cei necurați și păcătoși. Apoi a adus jertfă, nu ca cei bogați, care aduceau un miel de un an fără prihană, ci ca acei săraci, care aduceau două turturele sau doi porumbei, arătând în toate smerenie și iubind sărăcia, iar de mândria bogaților fugind. Din aurul cel adus de împărați puțin a luat și acela l-a împărțit la săraci și la scăpătați, păstrând foarte puțin pe calea spre Egipt. Deci, cumpărând păsările cele zise după Lege, le-a adus jertfă și cu acelea a adus și pe Pruncul său cel întâi născut, cum se spune: "Au adus părinții pe Pruncul Iisus, în Ierusalim, și să-L pună înaintea Domnului, precum este scris în legea Domnului, ca toată partea bărbătească, ce deschide pântecele, sfânt Domnului se va chema. Deci, ținându-L în mâinile Sale, și-a plecat genunchii și cu cinste-L înălța lui Dumnezeu, zicând: "Iată, o! Preaveșnice Părinte, Acesta este Fiul Tău, pe Care L-ai trimis ca să se întrupeze din mine, pentru mântuirea neamului omenesc. Iată, pe Care Tu L-ai născut mai înainte de veci, fără maică; iar eu, prin a Ta bunăvoință, în anii cei mai de pe urmă, L-am născut fără de bărbat. Iată rodul pânteceleui meu cel întâi născut, Care prin Duhul Tău cel Sfânt în mine S-a zămislit și negrăit din mine a ieșit, precum Tu Însuși știi. Iată Fiul meu întâi născut - și Care este al Tău mai întâi - cu Tine de o ființă și fără de început, pentru că de la Tine S-a pogorât, nedepărtându-Se însă de dumnezeirea Ta. Primește pe Cel întâi născut, cu Care ai făcut toate. Primește pe cuvântul Tău cel din mine întrupat, prin Care ai întărit cerurile, ai întemeiat pământul și ai adunat apele. Primește pe Fiul Tău cel din mine, pe Care Îl aduc Ție, că pentru El și pentru Mine să rânduiești precum Ți este plăcut și pentru că cu trupul și cu sângele Acestuia, cel din mine luat, să se răscumpere neamul omenesc". Unele ca acestea zicând, a pus pe iubitul ei Fiu în mâinile arhierului, slujitorul lui Dumnezeu, ca în mâinile lui Dumnezeu. Și, după Legea dumnezeiască L-a răscumpărat pe El, cu prețul cel hotărât, adică cu cinci sicli, care era înainte închipuire a celor cinci râni mari ale lui Hristos, pe Care le-a primit pe cruce, prin care toată lumea s-a răscumpărat de blestemul Legii și de robia vrajmașului.

Postul Paștilor, Păresimilor sau Patruzecimea, adică postul dinaintea Învierii Domnului, este cel mai lung și mai aspru dintre cele patru posturi de durată ale Bisericii Ortodoxe ; de aceea în popor e numit, în general, Postul Mare. El a fost rânduit de Biserică pentru cuviincioasa pregătire a catehumenilor de odinioară, care urmau să primească botezul la Paști și ca un mijloc de pregătire sufletească a credincioșilor pentru întâmpinarea cu vrednicie a rememorării anuale a Pătimirilor și a Învierii Domnului; totodată ne aduce aminte de postul de patruzeci de zile ținut de Mântuitorul înainte de începerea activității Sale mesianice (Luca IV, 1-2), de unde i s-a dat și denumirea de Păresimi.

În primele trei secole durata și felul postirii nu erau uniforme peste tot. Astfel, după mărturiile Sfântului Irineu, ale lui Tertulian, ale Sfântului Dionisie al Alexandriei, unii posteau numai o zi (Vinerea Patimilor), alții doua zile, adică Vineri și Sâmbătă înainte de Paști, alții trei zile, alții o săptămână, iar alții mai multe zile, chiar până la șase săptămâni înainte de Paști; la Ierusalim, în sec. IV se postea opt săptămâni înainte de Paști, pe când în Apus în aceeași vreme se postea numai patruzeci de zile.

Începând de la sfârșitul secolului al III-lea înainte, postul cel mare a fost împărțit în două perioade distincte, cu numiri diferite: Postul Păresimilor (Patruzecimii), sau postul prepaschal, care ținea până la Duminica Floriilor, având o durată variabilă, și Postul Paștilor (postul paschal), care ținea o săptămână, adică din Duminica Floriilor până la cea a învierii, fiind foarte aspru. Abia în secolul al IV-lea, și anume după uniformizarea datei Paștilor, hotărâtă la Sinodul I ecumenic, Biserica de Răsărit a adoptat definitiv vechea practică, de origine antiohiană, a postului de șapte săptămâni, durată pe care o are și astăzi, deși deosebirile dintre Bisericile locale asupra duratei și modului postirii au persistat și după aceasta dată. După disciplina ortodoxă, se lasă sec în seara Duminicii izgonirii lui Adam din rai (a lăsatului sec de brânză), și postim până în seara Sâmbetei din săptămâna Patimilor, inclusiv.

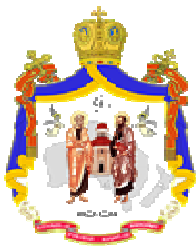
Din cele mai vechi timpuri, postul Păresimilor a fost ținut cu multă rigurozitate. Canonul 69 apostolic osândează cu caterisirea pe slujitorii Bisericii și cu excomunicarea) pe credincioșii laici care n-ar fi respectat postul de miercuri și de vineri și pe cel al Păresimilor, neadmitând excepții decât în cazuri de boală.

Pentru a trezi sufletele credincioșilor și a le îndemna la căință și smerenie, Biserica a hotărât, prin canoanele 49 Laodiceea și 52 trulan, ca în timpul Păresimilor să nu se săvârșească liturghie decât sâmbăta, duminica și sărbătoarea Bunevestiri, iar în celelalte zile ale săptămânii (de luni până vineri inclusiv) să se săvârșească numai Liturghia Darurilor mai înainte sfințite.

Sunt oprite, de asemenea, nunțile și serbarea zilelor onomastice în Păresimi. Odinioară chiar și legile statului bizantin asigurau respectul cuvenit postului Păresimilor, interzicând toate petrecerile, jocurile și spectacolele din acest timp.

Postul propriu-zis al Păresimilor este precedat de cele trei săptămâni introductive de la începutul perioadei Triodului (începând cu Duminica Vameșului și a Fariseului), care pregătesc treptat și prevestesc postul mai aspru, care începe de la lăsata secului.

Toate serviciile divine din timpul Păresimilor sunt mai sobre decât cele din restul anului și îndeamnă la smerenie, întristare și căință. Este timpul în care se spovedesc cei mai multi credincioși, în vederea împărtășirii din ziua Paștilor, conform poruncii a patra a Bisericii.

Moșii de iarnă sau sâmbăta morților

Sâmbătă 6 februarie începând cu ora 10 am. vom săvârși slujba parastasului pentru cei trecuți la Domnul, moși și strămoși ai noștrii.

Pe lângă familiile care și-au anunțat prezența sunt așteptate și celelalte familii care vor să fie alături de noi atât la slujba parastasului cât și la agapa care va urma după aceea.

Duminica lăsatului sec de carne

Duminică 7 februarie lăsăm sec de carne. Pentru noi toți începe săptămâna pregătitoare începerii postului mare sau al Păresimilor.

După Sfânta liturghie vom organiza o agapă frățească cu scopul stângerii de fonduri pentru ajutorarea familiei semenului nostru Grigore Toderășcu. Vă așteptăm pe toți !

Anul Crezului Ortodox și al Autocefaliei Românești

Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a aprobat ca anul 2010 să fie proclamat ca fiind “ Anul omagial al Crezului Ortodox și al Autocefaliei Românești”.Din acest motiv, pentru primul trimestru al acestui an vom susține, în parohia noastră, o lucrare intitulată :” Crezul Ortodox în dialog cu alte Biserici Creștine-problema adaosului Filioque”.

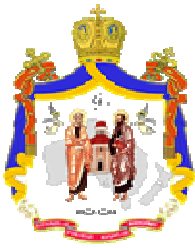
Această lucrare va fi prezentată duminică 14 februarie, după Sfânta liturghie. Tot în această zi vom citi și rugăciunile legate de începerea Postului Mare.

A început noul an școlar !

Pentru toți copiii românilor din Noua Zeelandă a început noul an școlar. Ne rugăm la bunul Dumnezeu să le dăruiască sănătate, minte luminată pentru a putea învăța, astfel încât să ajungă oameni de nădejde pe calea mântuirii. Succes la școală pentru toți copiii!

Serbare de 8 Martie

În cadrul școlii Duminicale vor începe repetițiile pentru serbarea organizată cu ocazia zilei de 8 Martie (ziua femeii). Cei care vor să participe la serbare sunt așteptați în fiecare Duminică la repetiții.

Să învățăm o rugăciune!

Rugăciunea celor mici

Doamne, Doamne, ceresc Tată,
 Noi pe Tine Te rugăm
 Luminează-a noastră minte,
 Lucruri bune să-nvățăm.

Că Tu ești Stăpânul lumii
 Și al nostru Tată ești
 Și pe toate cele bune
 Numai Tu le împlinești.
 Amin.

RUGĂCIUNE

Doamne Sfinte, Luminată,
 Varsă-Ți marea bunătate
 Peste noi, ai Tăi copii
 În putere ne-ntărește
 De greșeli Tu ne ferește
 Sprijin veșnic să ne fii.

GHICITORI :

1. După sobă la bunica
 Toarce-ntruna mitica
 Și o cheamă Miaunica.”
 (pisica)

2.,,În noroi se tăvălește,
 Cu porumb el se hrănește,
 Are coada covrigel
 Și la rât are inel.”
 (porcul)

3. Are-un ac micuț și fin,
 Zboară lin din floare-n floare,
 Acul este cu venin
 Iar polenu-i pe picioare.
 (albina)

4. Drept, înalt și subțirel
 Cu veșmânt de lemn pe el,
 Are vârful de cărbune
 Pe hârtie multe spune.
 (creionul)

5. Frunze n-are,
 Nu-i nici floare.
 În păduri și pe ogor,
 Prin grădini și-n deal la vie
 Stă mereu într-un picior.
 (ciuperca)

6. E o grădină mândră,
 semănată
 Cu poezii, cu glume și povești,
 Dar nu se lasă lesne vizitată
 Decât când știi, copile, să
 citești.
 (cartea)

Povestiri cu tâlc:

5. Adevărata comoară

Un tânăr era foarte supărat că nu are mai mulți bani, că nu-și poate cumpăra tot ce-și dorea. Se plimba trist pe stradă, neștiind cum să iasă din această situație. Dar, cum mergea el așa, s-a lovit deodată de cineva. Mare i-a fost mirarea să vadă că, din neatenție, a dat peste un om sărman, fără vedere. Încearca bietul om să se ajute cu un baston și să găsească drumul spre casă. Tânărul nostru l-a ajutat, conducându-l de braț.

Văzând cât sunt alții de necăjiți, tânărul nu s-a mai gândit, de atunci, decât la un lucru: cât de bogat este el. Nu avea bani pentru tot ce și-ar fi dorit, dar avea comoara cea mai mare din lume, pe care banii nu o pot cumpăra: sănătatea cu tot ce izvorăște din ea - putere de muncă, bucurie și voie bună.

Acum își dădea seama că sunt oameni care au ramas ologi în urma unor accidente. Dar picioarele sale îl puteau duce oriunde. Alții au rămas orbi. El putea să vadă, însa, clipă de clipă, toate frumusețile din jurul său. Există și unii oameni care, din păcate, sunt orbi și ologi sufletește, pentru că sufletul lor s-a golit de bucurie, de speranță și dragoste. Aceștia sunt cu adevărat nefericiți.

Cu cât vei fi mai binevoitor, cu atât sufletul tău va avea mai multă liniște. Cel rău și zgârcit nu dă niciodată nimic, nici măcar un pahar cu apă sau un sfat, chiar dacă aceste lucruri nu l-ar costa nimic. Un astfel de om mai este cu ceva de folos celorlalți ?

Dacă ne vom uita în jurul nostru vom vedea că nimic nu traiește doar pentru sine. Până și un copac obișnuit. Chiar dacă nu ne oferă fructe, ne dă cel puțin posibilitatea să ne odihnim un minut la umbra lui.

“Cel bun vede bunătatea peste tot; cel rău, nicăieri.”